NN 21/2020 (26.2.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usž-958/19-2 od 19. rujna 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TERRAKOM d.o.o., Z., kojeg zastupa opunomoćenik T. O., odvjetnik u Z., protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe T. L. iz Z., radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3774/15-19 od 24. listopada 2018., na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2019.

presudio je

I. Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-3774/15-19 od 24. listopada 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje točaka 1., 2. i 3. Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/15-01/482, urbroj: 376-05/AB-15-7 (IM) od 15. rujna 2015. (točka I. izreke). Točkom II. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, te je točkom III. izreke odlučeno da će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Navedenom Odlukom tuženika djelomično je usvojen zahtjev za rješavanje spora korisnika T. L. iz Z., s operatorom javnih komunikacijskih usluga Terrakomom d.o.o. iz Z., u vezi raskida ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid, isplate naknade zbog kašnjenja i loše kvalitete usluge interneta (točka 1.). Točkom 2. izreke naloženo je operatoru javnih komunikacijskih usluga Terrakomu d.o.o. iz Z., da u roku od 30 dana od dana povratka terminalne opreme za pružanje predmetne usluge od strane korisnika realizira raskid predmetnog pretplatničkog ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid odnosno da korisniku vrati plaćeni iznos naknade za prijevremeni raskid ukoliko je isti plaćen. Točkom 3. izreke Odluke naloženo je operatoru javnih komunikacijskih usluga Terrakomu d.o.o. iz Z., da u roku od 30 dana od dana zaprimanja te odluke isplati korisniku T. L. iz Z. naknadu za kašnjenje u iznosu od 6.650,00 kn, dok je u preostalom dijelu zahtjev korisnika odbijen (točka 4. Odluke).

Tužitelj (dalje: žalitelj) podnosi žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome ističe da je u predmetnoj upravnoj stvari bilo potrebno utvrditi kada je pretplatnički ugovor između njega i korisnika T. L., (ovdje zainteresirane osobe) sklopljen, te koji je razlog raskida pretplatničkog ugovora i tko je odgovoran odnosno da li su predmetne činjenice ispravno utvrđene prilikom donošenja pobijane Odluke. Citira dijelove obrazloženja prvostupanjske presude, te navodi da je ostalo nejasno na koji način je sud izveo zaključak da su zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa i zahtjev za prijenos broja potpisani isti dan i to 12. prosinca 2014., premda se konstatira da su potpisani 11. prosinca 2014. Suprotno zaključku suda smatra da je ugovor sklopljen 9. siječnja 2015. kada je putem e-maila dostavljena osobna iskaznica. Mišljenja je da zahtjev za prijenos broja s oznakom x u kućici privitka, a što je trebalo predstavljati da je istom priložena preslika osobne iskaznice, ne može jasno i nedvosmisleno upućivati da je ista zaista i priložena, budući da je zahtjev ispunjavala sama zainteresirana osoba koja je mogla bilo koju kućicu označiti znakom x. Iz navedenih razloga smatra da je ključan trenutak onaj kada je zainteresirana osoba putem e-maila dostavila presliku osobne iskaznice, a to je 9. siječnja 2015., što je u svom iskazu potvrdio i svjedok L. D. S tim u vezi drži da ne bi bilo odlučan ni trenutak kada se krenulo u proceduru seljenja linije s datumom 11. prosinca 2014., radi čega smatra da se datum 9. siječnja 2015. treba smatrati datumom dana sklapanja pretplatničkog ugovora,